

Lijdensverhaal Johannes 18,1-19,42

Rom 5,6-8: Want Christus is voor goddelozen gestorven op de gestelde tijd, toen wij zelf nog geheel hulpeloos waren. Niet licht zal iemand zijn leven geven voor een rechtvaardige, al zou misschien iemand de moed hebben te sterven voor een goed mens. God echter bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor, dat Christus voor ons is gestorven, toen wij nog zondaars waren.

Mensen kunnen leven en soms ook sterven voor een ander. Voor degenen van wie zij houden. Voor hun kinderen, hun ouders, vrienden. Ook voor mensen die verder van hen af staan. Mensen zelfs die zij niet kennen. Zoals de priester Kolbe die in het concentratiekamp de plaats innam van een ter dood veroordeelde die smeekte gespaard te worden, 'hij had toch vrouw en kinderen die op hem wachten'. Kolbe nam zijn dood op zich.

Paulus zegt: dat kunnen mensen, soms. Leven en sterven voor een ander. Daarin is Jezus een voorbeeld voor ons. Want ook Jezus stierf voor de mensen van wie Hij hield. Voor alle mensen, zegt de Kerk.

Voor *alle* mensen. Kunnen wij dat ook?

Wij kunnen leven en sterven voor iemand van wie we houden, of in wie we in elk geval iets goeds zien, hoe weinig het ook is, iets waardevols, wat iemand de moeite waard maakt, wat niet alleen de moeite loont maar het misschien pas mogelijk maakt met hem om te gaan. Voor zulke mensen zijn wij bereid en in staat iets te doen. Iets over te hebben.

Desnoods ons leven te geven.

Armen, daklozen, vluchtelingen, gevangenen, homo's, pedofielen, allemaal hebben ze hun pleitbezorgers die het voor hen opnemen, voor wie ze er toe doen en meetellen. Allemaal hebben ze mensen die van hen houden. Die het goede in hen zien. Die hen als mens zien, een mens die de moeite waard is.

Er zijn mensen van wie je met de beste wil van de wereld niet kunt houden, in wie je, hoe hard je het ook probeert, niets goeds kunt ontdekken. Met wie we niets meer gemeen hebben. Met wie niemand iets te maken wil hebben. Voor wie niemand het nog opneemt. Die het aan zichzelf te danken hebben maar die het ook onverschillig laat dat iedereen zo over hen denkt. Ze dragen niets bij, ze maken alleen maar kapot. En richten onnoemelijk leed aan. Ze zijn zo destructief dat de gemeenschap ze uit haar midden verbant en doodzwijgt. Zij isoleert en

neutraliseert hen. Noodzakelijkerwijs. We zeggen, omdat we niet kunnen begrijpen wat ze doen: “Dat is geen mens meer”.

Ze hebben alles verspeeld. Kan iemand voor zulke mensen leven en sterven?

Naar hen reikt Jezus zijn hand. Voor hen wilde Jezus er zijn. Voor hen is Hij gestorven. Met mensen zonder goedheid, zonder geweten, wroeging, gevoel, medeleven, menselijkheid, die van binnen dood zijn, mensen met wie zelfs de levende God niets kan, met zulke mensen kun je alleen de dood delen. En dat deed Jezus.

Dat is de nederdaling ter helle. Daarom riep Jezus: Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?

We leven in een samenleving die steeds meer andere mensen, tegenstanders zo ziet, ook als ze zo helemaal niet zijn. Je bent het met iemand faliekant oneens. Iemand die voor je gevoel kapot maakt wat jou dierbaar is. Al het andere, alles wat zo iemand misschien aan goedheid en menselijkheid in zich heeft, kun je niet meer zien, schakel je uit. Wat hij slecht doet, vergroot je uit. Je wil niks met hem te maken hebben. Laat staan het voor hem opnemen, zoeken naar iets goeds in hem. Hij wordt persona non grata. Hij moet weg, dat is het beste. Het is het begin van haat. We zien het in de samenleving groeien. En het bestaat ook in de kerk.

Wat Jezus deed, dat betekent in onze samenleving, in ons eigen leven: de nuance zoeken, begrip opbrengen, het gesprek aangaan, met goede wil en medeleven naar de ander kijken.

Het gebeurt steeds minder. Steeds liever stoten wij mensen uit.

Twee misdadigers werden samen met Jezus gekruisigd. De ene voelt medelijden met Jezus en noemt Hem goed en rechtvaardig. Hij ziet in Jezus een mens. Tot hem zegt Jezus: “Vandaag nog zul je met mij in het paradijs zijn”. De andere heeft alleen maar hoon en spot voor Jezus over. Hij is zélf geen mens meer. Jezus sprak tot de ene – maar Hij kwam en stierf voor de andere.